

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: OT/150/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1222010353
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Juhás
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2022:1222010353.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II, samosudcom JUDr. Pavlom Juhásom, v trestnej veci proti obžalovanému I. Q. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23.06.2022 v Bratislave, takto

rozhodol:

Obžalovaný:

I. Q., narodený XX. I. XXXX v Bratislave, trvale bytom U. XX, Bratislava, slovenský štátny občan, príležitostný brigádnik,

odôvodnenie:

napriek tomu, že mal napriek tomu, že mal na základe trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava III zo dňa 03. februára 2021 sp. zn. OT/22/2021, právoplatný 03.02.2022, uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 6 /šesť/ rokov, dňa 01. mája 2022 v čase asi o 15.15 hod. v Bratislave po Ceste na Senec v smere von z centra mesta viedol osobné motorové vozidlo zn. Škoda Fabia, striebornej metalízy, EČV: H.-XXXAA, kde bol na úrovni reštaurácie U vodníka zastavený a kontrolovaný hliadkou OR PZ Bratislava II, OO PZ Trnávka s volacím znakom Balkán 605 z dôvodu, že na vozidle nesvietilo pravé zadné brzdové svetlo

t e d a

maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti,

č í m s p á c h a l

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

Podľa § 348 odsek 1 Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 36 písmeno l/ Trestného zákona § 37 písmeno m/ Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 53 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/, písmeno c/ Trestného zákona na trest domáceho väzenia vo výmere 12 /dvanásť/ mesiacov.

Podľa § 53 odsek 3 Trestného zákona je obžalovaný po dobu výkonu trestu domáceho väzenia povinný v čase, ktorý určí súd, zdržiavať sa vo svojom obydlí na adrese F. B. Ž. I., B. XX, X. XX, X. Č.. XXX, H. vrátane k nemu prináležiacich vonkajších priestorov, viesť riadny život a podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami mimo doby

- nevyhnutne potrebného času na premiestnenie sa do a z miesta pracovnej činnosti, na dobu výkonu pracovnej činnosti u zamestnávateľa alebo v súvislosti s výkonom živnostenského oprávnenia obžalovaného počas pracovného týždňa v pracovných dňoch od pondelka do piatka v čase od 09.00 hod. do 21.30 hod. a cez víkendy v čase od 09.00 hod. do 15.00 hod.

Podľa § 53 odsek 4 s použitím 51 odsek 4 písmeno b/ Trestného zákona súd ukladá obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze zdržiavať sa na adrese Záhradkárska osada Ž. I., B. XX, X. XX, X. Č..

XXX, H. a za týmto účelom je povinný podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami - zariadením na určenie polohy kontrolovanej osoby v zmysle § 6 zákona č. 78/2015 Z.z. o kontrole výkonu niektorých rozhodnutí technickými prostriedkami a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Podľa § 6 odsek 2 zákona č. 78/2015 Z. z. o kontrole výkonu niektorých rozhodnutí technickými prostriedkami a o zmene a doplnení niektorých zákonov je obžalovaný povinný mať pri sebe zariadenie na určenie polohy kontrolovanej osoby počas celého trvania kontroly technickými prostriedkami.

Podľa § 53 odsek 4 s použitím 51 odsek 4 Trestného zákona súd ukladá obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze, že obžalovaný môže zmeniť výkon miesta trestu domáceho väzenia len po predchádzajúcom súhlase probačného a mediačného úradníka.

Podľa § 53 odsek 5 Trestného zákona po dobu výkonu trestu domáceho väzenia môže obžalovaný opustiť svoje obydlie len po predchádzajúcom súhlase probačného a mediačného úradníka, a len z naliehavého dôvodu a na nevyhnutne potrebný čas. Tento čas sa započítava do výkonu trestu.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona súd ukladá obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu v trvaní 3 (tri) roky.

O d ť v o d n e n i e:

Dňa 03.05.2022 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava II na obžalovaného I. Q. obžalobu sp. zn. 4 Pv 177/22/1102-6 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona. Vec bola zaevidovaná na tunajšom súde pod spisovou značkou OT/150/2022.

Súdca pre prípravné konanie vydal dňa 04.05.2022 trestný rozkaz, voči ktorému okresný prokurátor, podal v zákonnej lehote odpor, preto bolo nariadené vo veci hlavné pojednávanie.

Súd v predmetnej veci vykonal dňa 23.06.2022 hlavné pojednávanie, pričom intervenujúci prokurátor zotrval na podanom odpore voči vydanému trestnému rozkazu. Po prednesení obžaloby a po poučení podľa ustanovenia § 257 Trestného poriadku, obžalovaný urobil vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, preto samosudca primerane postupoval podľa § 333 odsek 3 Trestného poriadku.

Súd otázkami u obžalovaného I. Q. zisťoval, či obžalovaný rozumie, z čoho je obžalovaný [§ 333 odsek 3 písmeno c/], či bol poučený o svojich právach [§ 333 odsek 3 písmeno d/], či rozumie právnej kvalifikácii skutku [§ 333 odsek 3 písmeno f/], či vie, aká je trestná sadzba za tento trestný čin [§ 333 odsek 3 písmeno g/], a či sa dobrovoľne z vlastnej vôle priznáva k spáchaniu žalovaného trestného činu [§ 333 odsek 3 písmeno h/].

Obžalovaný na všetky položené otázky odpovedal „áno“, preto samosudca po pozitívnom vyjadrení prokurátora k vyhláseniu, uznesením rozhodol o prijatí vyhlásenia obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe a zároveň rozhodol, že dokazovanie ku skutkovým okolnostiam nevykoná, pričom vykoná len dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie o výroku o treste - druh a výška trestu.

Postupom podľa § 269 Trestného poriadku oboznámil listinné dôkazy a to výpis z registra trestov zo dňa 23.6.2022, lustrácia v systéme sociálnej poisťovni zo dňa 23.6.2022, výpis z evidencie Regob z č. I 34, výpis z evidencie priestupkov č. I. 36, výpis z evidencie Avízo č. I. 37, záverečnú správu o výsledku IPŠ s prílohami zo dňa 7.6.2022, písomné podanie zo dňa 17.5.2022 č. I. 76.

Na podklade takto vykonaného dokazovania súd zistil a ustálil skutkový stav tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Ku skutkovým okolnostiam

Samosudca preskúmal obžalobu podanú na súd a po oboznámení sa s kompletným vyšetrovacím spisom vo veci nariadil hlavné pojednávanie potom, ako voči vydanému trestnému rozkazu podal odpor intervenujúci prokurátor.

Súd, po prednese obžaloby, prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Na podklade prijatého vyhlásenia obžalovaného súd dospel k záveru, že skutok uvedený v obžalobe sa stal, a že sa ho dopustil obžalovaný. V tomto je potrebné poukázať na dôkazy vykonané v prípravnom konaní a to najmä z výpovede zasahujúceho príslušníka PZ - svedkyne Blinkovej, záznam o skutku na

úseku cestnej premávky /č. I. 33/, trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava III sp. z. OT/22/2021 /č. I. 25 - 26/, evidenčná karta vodiča - obžalovaného /č. I. 27 - 30/.

K právnej kvalifikácii

Všetky vykonané dôkazy súd hodnotil jednotlivo i v ich súhrne podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu tak, ako to predpokladá ustanovenie § 2 odsek 12 Trestného poriadku, pričom vychádzajúc z trestnoprávne relevantných zásad dôkazného konania dospel k záveru, že skutok, ktorý je v predmetnej trestnej veci kladený za vinu obžalovanému sa stal a napĺňa všetky zákonné znaky prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona.

Súd kvalifikoval konanie obžalovaného v zhode s právnou kvalifikáciou uvedenou v obžalobe, nakoľko obžalovaný maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti. Obžalovaný viedol motorové vozidlo v čase, keď mal právoplatným rozhodnutím súdu uložený zákaz vedenia motorových vozidiel.

K výroku o treste:

V súvislosti s výrokom o treste súd poznamenáva, že pri ukladaní trestu vychádzal z účelu trestu vyjadreného v § 34 odsek 1 Trestného zákona, v zmysle ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou, pričom súčasne prihliadal aj na ostatné Trestným zákonom upravené zásady pre ukládanie trestov.

Z tohto hľadiska súd mohol uložiť trest odňatia slobody vo výmere ustanovenej Trestným zákonom /§ 34 odsek 2 Trestného zákona/. Ďalej bol súd povinný prihliadať najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy /§ 34 odsek 4 Trestného zákona/.

Súd pri ukladaní trestu obžalovanému vychádzal zo závažnosti prečinu, z ktorého bol obžalovaný uznaný vinným, a ktorú určuje už zákonodarca stanovením rozpätia trestnej sadzby, pričom v danom prípade je výška trestnej sadzby stanovená zákonom v rozpätí až na dva roky.

K osobe obžalovaného súd na hlavnom pojednávaní oboznámil výpis z evidencie priestupkov, podľa ktorej sa obžalovaný za posledných päť rokov dopustil štyroch priestupkov na úseku cestnej premávky /dva v roku 2020, dva v roku 2019/, za ktoré bol postihnutý blokovými pokutami vo výške po 20,- €. Už aj podľa výšky uloženej pokuty možno vyvodiť, že sa jednalo o priestupky nižšej spoločenskej nebezpečnosti. Podľa odpisu registra trestov bol obžalovaný doposiaľ 6-krát súdne trestaný, avšak v súvislosti s týmito odsúdeniami sa na neho v piatich prípadoch hľadí, akoby nebol odsúdený /viď RT/. Obžalovaný bol naposledy odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 03.02.2021 sp. zn. OT/22/2021, právoplatný 03.02.2021 pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona na podmienený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 24 mesiacov a k trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na 6 rokov. Z karty vodiča vyplýva, že vodičské oprávnenie skupiny B, C a T bolo obžalovanému udelené 22.12.1983 a vodičský preukaz bol obžalovanému zadržaný dňa 13.09.2019 a doposiaľ mu nebol vrátený. Obžalovaný nie je typickým porušovateľom dopravných predpisov, čo evidentne vyplýva zo skutočnosti, že doposiaľ sa dopustil štyroch priestupkov v cestnej premávke /viď EKV -/. Obžalovaný je dlhodobo zamestnaný /viď lustrácia v systéme Sociálnej poisťovne/, naposledy v spoločnosti Minutes, s. r. o. Obžalovaný je otcom maloletého I. Q., na ktorého výživu prispieva platením výživného. Obžalovaný je užívateľom chatky Č.. XXX F. B. Ž. I., B. XX, X. XX, Bratislava.

Súd u obžalovaného zistil celkovo jednu poľahčujúcu okolnosť - priznanie sa k trestnému činu a jeho úprimné oľutovanie /§ 36 písmeno l Trestného zákona/, zároveň súd zistil jednu prítiažujúcu okolnosť v zmysle ustanovenia § 37 písmeno m/ Trestného zákona /odsúdenie za trestný čin/, čo malo za následkom, že trestná sadzba sa individuálne neupravovala ani v prospech, ani v neprospech obžalovaného. V prejednávanej veci to znamenalo, že trestná sadzba u obžalovaného bola určená podľa zákonných ustanovení v rozmedzí do 24 mesiacov.

Pri určovaní druhu trestu súd primárne vychádzal z ustanovenia § 34 odsek 6 Trestného zákona, podľa ktorého za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti Trestného zákona prevyšuje päť rokov, musí súd uložiť trest odňatia slobody. Z

uvedeného ustanovenia možno vyvodiť, že ak súd odsudzuje páchateľa za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby neprevyšuje päť rokov, čo je aj prípad prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 Trestného zákona, nemusí mu uložiť trest odňatia slobody /§ 34 odsek 6 Trestného zákona argument a contrario/. V takom prípade teda súd môže uložiť aj samostatné alternatívne tresty, prípadne aj viac z nich medzi sebou kombinovať.

Súd dospel k záveru, že pre nápravu obžalovaného postačí aj uloženie alternatívneho trestu - trestu domáceho väzenia vo výmere 12 mesiacov, pričom súd vychádzal z toho, že obžalovaný je prispieva na výživu svojho maloletého syna, je dlhodobo aktívne zárobkovo činný, zároveň má stále bydlisko, kde dlhodobo býva.. Súd má rovnako za to, že sú splnené všetky podmienky vyžadované v ustanovení § 53 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, teda že

- vzhľadom na povahu trestného činu uvedeného v odseku 2, osobu a pomery páchateľa postačuje uloženie tohto trestu,
- páchateľ dal písomný sľub, že sa v určenom čase bude zdržiavať v obydli na určenej adrese a pri výkone kontroly poskytne potrebnú súčinnosť /viď správa o výsledku IPŠ s prílohami/,
- sú splnené podmienky výkonu kontroly technickými prostriedkami /viď správa o výsledku IPŠ s prílohami/,
- sa jedná o trestný čin s hornou hranicou trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom neprevyšujúcou desať rokov.

Súd dospel k záveru, že sa jedná o prečin a vzhľadom na povahu spáchaného prečinu a možnosť nápravy páchateľa súd trest odňatia slobody neukladá.

Súd zároveň poukazuje, že v osobe obžalovaného sa nejedná o typického páchateľa trestnej činnosti, ale že sa u neho jedná o ojedinelé vybočenie z noriem spoločensky žiaduceho správania sa. Ďalšie relevantné skutočnosti rozhodné pre určenie druhu a výšky trestu a to postoj obžalovaného k prejednávanej veci, doznanie a oľutovanie trestnej činnosti, vyhlásenie o uznaní viny, jeho rodinná situácia, vo svojom súhrne nasvedčujú možnosti uloženia trestu domáceho väzenia.

Poukazujúc na vyššie uvedené úvahy a okolnosti je súd toho názoru, že trest domáceho väzenia vo výmere 12 mesiacov je trestom primeraným z hľadiska potreby zabezpečenia požiadavky generálnej aj individuálnej prevencie, a že takto uložený trest zodpovedá závažnosti spáchaného trestného činu, okolnostiam prípadu a osobe obžalovaného, je zákonný, spravodlivý a primeraný a v celom rozsahu zodpovedajúci účelu trestu ustanoveného Trestným zákonom.

Súd umožnil obžalovanému vykonávanie pracovnej činnosti zamestnávateľa alebo v súvislosti s výkonom živnostenského oprávnenia obžalovaného počas pracovného týždňa v pracovných dňoch od pondelka do piatka v čase od 09.00 hod. do 21.30 hod. a cez víkendy v čase od 09.00 hod. do 15.00 hod., čím obžalovanému zabezpečil reálnu možnosť zadovažovať si legálnym spôsobom prostriedky na svoju obživu, ako aj prostriedky na platenie výživného.

Súd pre účely kontroly dodržiavania obmedzení spojených s trestom domáceho väzenia uložil obžalovanému povinnosti a to

- podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami - zariadením na určenie polohy kontrolovanej osoby,
- mať pri sebe zariadenie na určenie polohy kontrolovanej osoby počas celého trvania kontroly technickými prostriedkami,
- spočívajúca v príkaze, že obžalovaný môže zmeniť výkon miesta trestu domáceho väzenia len po predchádzajúcom súhlase probačného a mediačného úradníka,
- že obžalovaný môže opustiť svoje obydlie len po predchádzajúcom súhlase probačného a mediačného úradníka, a len z naliehavého dôvodu a na nevyhnutne potrebný čas.

Podľa názoru súdu uložené povinnosti podporujú dosiahnutie účelu trestu domáceho väzenia, zároveň poskytujú súdu možnosť zistiť prípadné porušovanie podmienok domáceho väzenia obžalovaným v reálnom čase, tak aby boli jednak zistiteľné a zadokumentovateľné pre prípad rozhodovania súdu o tom, či obžalovaný plnil podmienky tohto trestu.

Okrem toho súd uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 3 rokov. Tento trest sa súd rozhodol uložiť vzhľadom k tomu, že obžalovaný svojím nezodpovedným správaním porušil uložený zákaz vedenia motorového vozidla. Pri ukladaní tohto trestu vzal do úvahy osobu obžalovaného ako vodiča, ktorý nie je pravidelným porušovateľom dopravných predpisov. Za posledných 10 rokov sa dopustil porušení pravidiel cestnej premávky, ktoré pochádzajú z roku 2020 a 2019, pričom sa jednalo o menej závažné priestupky, za ktoré bol postihnutý blokovými pokutami vo výške 20,- €. Obžalovanému predtým bolo zadržané vodičské oprávnenie v súdnom konaní v roku 2019 na 6 rokov. Súd je toho názoru, že uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na tretine hranici trestnej sadzby je dostatočný, mal by ho mal napraviť a mal by pôsobiť preventívne do budúcnosti, tak aby sa obdobných konaní vyvaroval.

Súd sa pri uložení trestu nemohol stotožniť s návrhom prokuratúry na uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody pre jeho rozpor s vnútorným presvedčením súdu, nakoľko takýto trest považoval za neprimerane prísny a to najmä s poukazom na osobu páchatela /jedná sa v podstate o riadne zamestnaného občana starajúceho sa o syna,/ tak vo vzťahu k jeho výchovnému účinku na obžalovaného, ako aj jeho významu pre spoločnosť, ktorej záujmom nie je represívnymi trestami postihovať páchatelov trestných činov nižšej „spoločenskej nebezpečnosti“.

Je nepochybné, že exces obžalovaného spočívajúci v jazde s vozidlom v čase plynutia zákazu činnosti a to počas plynutia doby podmienečného odsúdenia je dôvodom na odsúdenie obžalovaného a na jeho potrestanie. Na strane druhej však na základe takýchto okolností skutkového deja nemožno bez ďalšieho ignorovať ďalšie pre rozhodnutie o druhu a výške trestu významné skutočnosti, ktoré z hľadiska účelu trestu podľa názoru súdu vylučujú uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody. Súd v danej konkrétnej veci zásadne nesúhlasil s návrhom prokuratorky na uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Podľa názoru súdu možno nepodmienečný trest odňatia slobody ukladať iba vtedy, pokiaľ je to z hľadiska záujmu spoločnosti absolútne nevyhnutné, pričom v danom prípade by takýto trest nepochybne nebol úmerný závažnosti protiprávneho konania obžalovaného ako aj možnosti jeho nápravy. Súd je toho názoru, že uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody by bolo v rozpore so zákonnou úpravou upravujúcou účel, ktorý sa má trestom dosiahnuť, ktorým má byť najmä ochrana spoločnosti a morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Súd má za to, že už pobyt obžalovaného v cele predbežného zadržania v trvaní cca dva dni, mal nepochybne na obžalovaného taký preventívny účinok, že sa v budúcnosti už podobného konania nedopustí. Ďalší výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody by mal na neho neprimerane negatívny dopad a to s poukazom na obžalovaného ako osobu, ktorá svojou jazdou nespôsobilá žiadne nezvratné následky, avšak porušila uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá. Izolácia obžalovaného od spoločnosti by v danom prípade nespĺnila žiaden zo spoločensky významných účelov trestu. Skôr naopak, jeho izolácia by viedla iba ku zbytočnému narušeniu sociálnych väzieb obžalovaného vrátane jeho rodinných, pracovnoprávných vzťahov, pričom by k ochrane spoločnosti /túto funkciu v danom prípade má ambíciu zabezpečiť trest domáceho väzenia a uložený trest zákazu činnosti/ už ničím neprispela.

Rozhodnutie o treste by malo byť tak zákonné ako aj spravodlivé, aby bolo pre páchatela jednak poučením a jednak, aby ho do budúcnosti odradilo od spáchania protiprávneho konania, zároveň však, aby nespôsobil neprimerané zásahy do života obžalovaného a aby minimalizoval vplyvy na jeho rodinu a blízke osoby /zásada ukladania ochranných opatrení uvedená v § 35 odsek 2 Trestného zákona.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave prostredníctvom Okresného súdu Bratislava II.

Rozsudok môže odvolaním napadnúť

a/ prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku,

b/ obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,

c/ poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody,

d/ zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Odvolanie má odkladný účinok okrem prípadu, že rozsudok nadobudol právoplatnosť spôsobom uvedeným v § 183 odsek 1 Trestného poriadku.

Okresný súd Bratislava II

V Bratislave dňa 23. júna 2022

JUDr. Pavol Juhás
Samosudca